

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

RŁO.430.4.2021.EP

Łódź, 31 grudnia 2021 r.

DECYZJA Nr RŁO 8/2021

- I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021, poz. 275), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada na Arkadiusza Kolatorowicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą CANDOUR COLLEGE INVESTMENT ARKADIUSZ KOLATOROWICZ w Ostrowcu Świętokrzyskim karę pieniężną w wysokości 4000 zł (cztery tysiące złotych), stanowiącą równowartość 866,77 euro (osiemset sześćdziesiąt sześć euro 77/100), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w wezwaniach z dnia 27 lutego 2020 r., 22 kwietnia 2020 r. oraz 3 września 2020 r., wystosowanych w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygn. RŁO.4072.1.2020 w celu wstępnego ustalenia, czy ww. przedsiębiorca zastosował się do zakazu wykorzystywania postanowień umownych uznanych za niedozwolone Decyzją nr RŁO 4/2017 z dnia 30 października 2017 r. zawartego w pkt I sentencji ww. Decyzji oraz czy wykonał obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia nałożony w pkt II sentencji ww. Decyzji.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275) oraz na podstawie art. 263 § 1, art. 263 § 2 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

obciąża Arkadiusza Kolatorowicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą CANDOUR COLLEGE INVESTMENT ARKADIUSZ KOLATOROWICZ w Ostrowcu Świętokrzyskim kosztami niniejszego postępowania w wysokości 25,40 zł (słownie: dwadzieścia pięć złotych 40/100) oraz zobowiązuje tego przedsiębiorcę do ich zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Postanowieniem nr 1/4072-1/20 z dnia 27 lutego 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes Urzędu”) wszczął postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy Arkadiusz Kolatorowicz prowadzący działalność gospodarczą pod firmą CANDOUR COLLEGE INVESTMENT ARKADIUSZ KOLATOROWICZ w Ostrowcu Świętokrzyskim nr REGON 290563250, NIP 6611004036 (dalej jako: „Przedsiębiorca” lub „Arkadiusz Kolatorowicz”) zastosował się do zakazu wykorzystywania postanowień umownych uznanych za niedozwolone Decyzją nr RŁO 4/2017 z dnia 30 października 2017 r. (dalej jako: „Decyzja”) zawartego w pkt I sentencji Decyzji oraz czy wykonał obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia nałożony w pkt II sentencji Decyzji. Decyzja stała się prawomocna z dniem 12 grudnia 2017 r., w związku z tym na Przedsiębiorcy ciąży prawny obowiązek jej wykonania. Przedmiotowe postępowanie wyjaśniające prowadzone było pod sygn. RŁO.4072.1.2020.

Z uwagi na nieudzielenie przez Przedsiębiorcę informacji żądanych w tym postępowaniu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275 - dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”), postanowieniem nr RŁO 1/430.4/2021 z dnia 2 września 2021 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej.

Jednocześnie, postanowieniem nr RŁO 2/430.4/2021 z dnia 2 września 2021 r. Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu materiał z ww. postępowania wyjaśniającego w postaci:

- 1) wezwania Prezesa Urzędu z dnia 27 lutego 2020 r. - sygn. RŁO.4072.1.2020.EP wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) wezwania - monitu Prezesa Urzędu z dnia 22 kwietnia 2020 r. - sygn. RŁO.4072.1.2020.EP wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 3) wezwania - monitu ostatecznego Prezesa Urzędu z dnia 3 września 2020 r. - sygn. RŁO.4072.1.2020.EP wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

O fakcie zaliczenia tych materiałów w poczet dowodów w prowadzonym postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej Prezes Urzędu zawiadomił Arkadiusza Kolatorowicza pismem z dnia 2 września 2021 r. Pismo nie zostało odebrane przez Przedsiębiorcę. Zostało zwrócone z adnotacjami: „Awizowano UP dn. 09.09.2021”, „Awizowano powtórnie dnia 17.09.2021”, „ZWROT nie podjęto w terminie 24.09.2021”. Przesyłkę uznano za doręczoną z dniem 23 września 2021 r. na podstawie art. 45 w zw. z 44 § 4 k.p.a.

Pismem z dnia 1 grudnia 2021 r. Prezes Urzędu zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, możliwości zapoznania się z nim oraz prawie do końcowego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz przedstawionego zarzutu (pismo również nie zostało odebrane). Przedsiębiorca nie skorzystał z ww. prawa.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje

Arkadiusz Kolatorowicz prowadzi działalność gospodarczą pod firmą CANDOUR COLLEGE INVESTMENT ARKADIUSZ KOLATOROWICZ w Ostrowcu Świętokrzyskim nr REGON 290563250, NIP 6611004036 od 15 sierpnia 1993 r. (od 9 kwietnia 2020 r. wznowiono wykonywanie indywidualnej działalności po jej wcześniejszym czasowym zawieszeniu). Przedmiotem działalności jest m.in. działalność agentów zajmujących się sprzedażą towarów różnego rodzaju, pozostała finansowa

działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszków emerytalnych, pozostała działalność wspomagająca usługi finansowe, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszków emerytalnych, działalność świadczona przez agencje inkasa i biura kredytowe.

(dowód: wydruki z CEIDG z dnia 2 września 2021 r. oraz z dnia 26 października 2021 r.- k. 4 i 22 akt adm.)

We wskazanym wyżej postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym pod sygn. RŁO.4072.1.2020 wystosowano do Przedsiębiorcy trzy wezwania w oparciu o art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wezwania te skierowano na adres do doręczeń (tożsamy z adresem wykonywania działalności gospodarczej) Przedsiębiorcy widniejący w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej jako: „CEIDG”) [usunięto], który to od dnia wszczęcia ww. postępowania wyjaśniającego nie uległ zmianie.

Pismem z dnia 27 lutego 2020 r., wezwano Arkadiusza Kolatorowicza do przedstawienia następujących dokumentów i informacji:

1. wyjaśnienia czy Przedsiębiorca zaprzestał wykorzystywania w swojej działalności w obrocie konsumenckim postanowień, które Decyzją nr RŁO 4/2017 zostały uznane przez Prezesa Urzędu za niedozwolone postanowienia umowne (pkt I sentencji Decyzji);
2. w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pkt 1 niniejszego wezwania poproszono o wskazanie daty, kiedy to nastąpiło oraz w jaki sposób (np. czy niedozwolone postanowienia zostały usunięte w całości - bez zastąpienia ich innymi postanowieniami lub z wprowadzeniem na ich miejsce postanowień o innej treści czy może zostały zmodyfikowane celem wyeliminowania abuzywności);
3. przestania wzorców umów stosowanych przez Przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami od daty uprawomocnienia się Decyzji, tj. od 12 grudnia 2017 r., w tym:
  - a) w przypadku dokonania modyfikacji niedozwolonych postanowień umownych określonych w Decyzji, poproszono o przekazanie ich treści po modyfikacji
  - b) w przypadku usunięcia niedozwolonych postanowień umownych określonych w Decyzji w całości i zastąpienia ich innymi poproszono o wskazanie treści postanowień, które zastąpiły niedozwolone postanowienia umowne określone w Decyzji
4. udokumentowania wykonania obowiązku usunięcia trwających skutków naruszenia nałożonego Decyzją (pkt II sentencji Decyzji) polegającego na *doręczeniu konsumentom będącym w dniu uprawomocnienia się decyzji stronami obowiązujących umów zawartych na podstawie wzorca umowy pn. „Umowa stałego zlecenia o świadczenie usług”, którego integralną częścią jest wzorzec pn. „Pełnomocnictwo”, listem poleconym, w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się decyzji, imiennie adresowanej informacji o uznaniu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone postanowień wskazanych w pkt I Decyzji w szczególności poprzez:*
- a) przekazanie imiennej listy konsumentów, którzy w dniu uprawomocnienia się decyzji byli stronami obowiązujących umów zawartych na podstawie wzorca umowy pn. „Umowa stałego zlecenia o świadczenie usług” którego integralną częścią jest wzorzec pn. „Pełnomocnictwo”
- b) przekazanie potwierdzeń nadania do tych konsumentów listem poleconym w określonym powyżej miesięcznym terminie, licząc od daty uprawomocnienia się Decyzji, imiennie adresowanych informacji o uznaniu przez Prezesa Urzędu za

niedozwolone postanowień wskazanych w punkcie I Decyzji wraz z informacją o ich doręczeniu.

Przedsiębiorcy wyznaczono 14-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi od daty doręczenia wezwania oraz pouczone o treści art. 50 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazując, że za choćby nieumyślne nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes Urzędu może na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 tej ustawy nałożyć na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Wezwanie zostało odebrane bezpośrednio przez Przedsiębiorcę w dniu 4 marca 2020 r., jednak nie odpowiedział on w ogóle na ww. wezwanie.

(dowód: *pismo Prezesa Urzędu z dnia 27 lutego 2020 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru.- k. 6-7 akt adm.*).

Następnie wystosowano wezwanie - monit z dnia 22 kwietnia 2020 r. do przedłożenia, w terminie 7 dni od doręczenia wezwania, wyjaśnień i dokumentów wskazanych jak wyżej (w pierwszym wezwaniu z dnia 27 lutego 2020 roku), które zostało odebrane w dniu 4 maja 2020 r. [usunięto]. W wezwaniu tym ponownie pouczone Przedsiębiorcę o treści art. 50 ust. 2 pkt 4 ustawy o okik, ponadto pouczone Przedsiębiorcę o treści art. 15 zzs ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, dalej jako „ustawa COVID”) dot. wstrzymania biegu oraz zawieszenia biegu terminów procesowych i sądowych w postępowaniach sądowych, w tym sądownoadministracyjnych, a także w postępowaniach administracyjnych oraz że czynności dokonane w tym okresie są skuteczne.

Termin na udzielenie odpowiedzi minął w dniu 1 czerwca 2020 roku. Na ww. wezwanie-monit, nie udzielono żadnej odpowiedzi.

(dowód: *pismo Prezesa Urzędu z dnia 22 kwietnia 2020 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru.- k. 8-10 akt adm.*).

W związku z powyższym do Przedsiębiorcy skierowano wezwanie - monit ostateczny z dnia 3 września 2020 r., które jak wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru, zostało odebrane przez Przedsiębiorcę w dniu 22 września 2020 r. Wezwaniem tym wyznaczono Przedsiębiorcy 7-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi, który minął 29 września 2020 r. W wezwaniu tym Prezes Urzędu żądał przekazania dokumentów i informacji wymienianych we wcześniejszych wezwaniach, jak również wyjaśnił, kiedy został uchylony ww. art. 15 zzs ustawy COVID oraz wskazał skutki z tego wynikające, w szczególności wyjaśnił, że termin na udzielenie odpowiedzi z wezwania-monitu z dnia 22 kwietnia 2020 r., doręzonego Przedsiębiorcy 4 maja 2020 r. rozpoczął bieg poczynawszy od 24 maja 2020 r., a upłynął 1 czerwca 2020 r. oraz, że Przedsiębiorca nie ustosunkował się do tego wezwania w żaden sposób. W wezwaniu tym ponownie pouczone Przedsiębiorcę o treści art. 50 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Wezwanie - monit ostateczny również pozostał bez jakiejkolwiek odpowiedzi.

(dowód: *pismo Prezesa Urzędu z dnia 22 września 2020 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru.- k. 11-13 akt adm.*).

Nie znaleziono jednocześnie jakichkolwiek okoliczności wskazujących na niemożność udzielenia odpowiedzi.

Uwzględniając powyższe, Prezes Urzędu uznał, że Przedsiębiorca nie przekazując informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 uniemożliwia ustalenie, czy wykonał on obowiązki nałożone na niego prawomocną Decyzją oraz czy zaniechał stosowania niedozwolonych postanowień wzorców umów określonych w jej sentencji. W konsekwencji, postanowieniem z dnia 2 września 2021 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych w ww. wezwaniach.

(dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania z dnia 2 września 2021 r.- k. 1-3 akt adm.)

W dniu 29 września 2017 r. Prezes Urzędu wydał Decyzję nr RŁO 3/2017 w której w pkt I jej sentencji na Arkadiusza Kolatorowicza karę pieniężną w wysokości 1.327 zł (jeden tysiąc trzysta dwadzieścia siedem złotych), co stanowiło równowartość 300 euro (trzysta euro) za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. akt RŁO-405-26/15/AM, w wezwaniu z dnia 18 listopada 2015 r. znak pisma RŁO-405-26(7)/15/AM. Decyzja ta jest prawomocna.

(dowód: prawomocna decyzja Prezesa Urzędu nr RŁO 3/2017, znana organowi z urzędu, wersja jawna opublikowana na stronie internetowej UOKiK www.decyzje.uokik.gov.pl)

Za 2020 r. Arkadiusz Kolatorowicz osiągnął przychód w wysokości [usunięto].

[usunięto]

Prezes Urzędu zważył, co następuje

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Prezes Urzędu jest rzecznikiem interesu publicznego, co wynika z jego zadań w strukturze administracji rządowej.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ww. ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać: 1) wskazanie zakresu informacji; 2) wskazanie celu żądania; 3) wskazanie terminu udzielenia informacji; 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z ww. żądaniem jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu. Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (por. E. Modzelewska- Wąchał. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992 r. sygn. akt XVII Amr 24/92).

Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 jest wiążące dla adresata (przedsiębiorcy). Ustalenie, czy określona informacja lub dokument są konieczne do realizacji zadań Prezesa Urzędu należy przy tym do tego organu. Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanej informacji nawet gdy uważa,

iż nie jest ona konieczna dla Prezesa Urzędu (*por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15 oraz orzecznictwo i stanowiska tam powołane*). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004 stwierdził, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes Urzędu może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa w art. 50 ustawy, dotyczy nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu może zobligować do udzielania mu informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy (*por. np. powołany powyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15*).

Art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162). W myśl art. 4 ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły (art. 3 ww. ustawy).

Arkadiusz Kolatorowicz jest podmiotem wpisanym do CEIDG jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą pod firmą CANDOUR COLLEGE INVESTMENT ARKADIUSZ KOLATOROWICZ z siedzibą w Ostrowcu Świętokrzyskim nr REGON 290563250, NIP 6611004036, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Mając na uwadze ustalone okoliczności należy uznać, że Arkadiusz Kolatorowicz jest przedsiębiorcą w świetle ustawy Prawo przedsiębiorców, a tym samym jest przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spoczywa zatem na nim obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy.

Naruszenie polegające na nieudzielaniu przez przedsiębiorcę odpowiedzi na wezwania kierowane do niego w trybie art. 50 ust. 1 ww. ustawy utrudnia, a niekiedy wręcz uniemożliwia Prezesowi Urzędu skuteczną realizację ustawowych zadań, tj. ochronę konkurencji i konsumentów. W toku prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania wyjaśniającego kluczowe jest pozyskanie dokumentów i informacji niezbędnych do wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy mogą naruszać przepisy tej ustawy. Wszelkie zachowania przedsiębiorcy uniemożliwiające lub utrudniające osiągnięcie tego celu są wymierzone w ochronę konkurencji i konsumentów, a tym samym w interes publiczny.

W ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygn. RŁO.4072.1.2020 Prezes Urzędu trzykrotnie przesyłał do Przedsiębiorcy wezwania (z dnia 27 lutego 2021 r., a następnie monit z dnia 22 kwietnia 2021 r. oraz monit ostateczny z dnia 3 września 2020 r.), żądając przekazania wymienionych informacji i dokumentów na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy. Skierowane do Przedsiębiorcy wezwania odpowiadały wymogom określonym

w art. 50 ust. 2 ustawy. Pisma wskazywały: zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Pomimo odbierania przedmiotowych wezwań, Arkadiusz Kolatorowicz nie udzielił na nie żadnej odpowiedzi.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszej sprawie uzasadnione jest zastosowanie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ten stanowi, że Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Z przepisu tego jednoznacznie wynika, że do wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary wystarczającą przesłanką jest ustalenie, że przedsiębiorca nie przedstawił żądanych informacji, bądź przedstawił informacje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd.

Celem kary pieniężnej nakładanej na podstawie ww. przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w oparciu o powołany przepis mają charakter represyjny - stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny - zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji bądź udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji utrudniają lub uniemożliwiają realizację jego ustawowych kompetencji.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu.

Ponadto, art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy nie przesądza o wysokości kar nakładanych przez Prezesa Urzędu. Przesłanki wymiaru kar, o których mowa w tym przepisie, zostały określone w art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy. Przepis ten stanowi, że ustalając wysokość nakładanej kary Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania. Zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy, ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Prezes Urzędu stwierdził, że za nałożeniem kary na Przedsiębiorcę przemawiają negatywne skutki, jakie powstały w związku z zaniechaniem Przedsiębiorcy w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. akt RŁO.4072.1.2020. Skutki te związane są z niemożnością osiągnięcia zamierzonego przez Prezesa Urzędu celu postępowania, jakim było pozyskanie bezpośrednio od Przedsiębiorcy informacji i dokumentów odnoszących się do sprawdzenia wykonania przez niego prawomocnej Decyzji Prezesa Urzędu nr RŁO 4/2017.

Wymienione w wezwaniu informacje i dokumenty miały przy tym istotne znaczenie dla dokonania ustaleń faktycznych w postępowaniu, w którym ich żądano. Ich przekazanie pozwoliłoby bowiem na sprawdzenie, czy Przedsiębiorca zastosował się do zakazu

wykorzystywania postanowień umownych uznanych Decyzją za niedozwolone oraz czy wykonał obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia tą Decyzją nałożony. Niezastosowanie się przez Arkadiusza Kolatorowicza do wezwania wykluczyło ponadto możliwość skonfrontowania informacji lub dokumentów otrzymanych od niego z tymi, które przekazał konsument, a wskazującymi na prawdopodobieństwo niewykonania ciężących na Przedsiębiorcy obowiązków.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że Prezes Urzędu nie miał możliwości pozyskania materiałów objętych wezwaniem z innych źródeł mimo podejmowanych starań, ponieważ jedynie Przedsiębiorca posiada pełną wiedzę o prowadzonej działalności gospodarczej po wydaniu i uprawomocnieniu się Decyzji nr RŁO 4/2017 w zakresie, jakiego Decyzja ta dotyczy. Tym samym należało uznać, że dla stwierdzenia wykonania lub niewykonania Decyzji nr RŁO 4/2017 konieczne było pozyskanie żądanych informacji i dokumentów właśnie od Przedsiębiorcy.

Podkreślenia poza tym wymaga, że materiały wskazane w wezwaniach nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami po stronie Przedsiębiorcy. Należy także zauważyć, że Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na wezwanie nawet po wszczęciu przeciwko niemu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Zachowanie Arkadiusza Kolatorowicza doprowadziło do zbędnego wydłużenia czasu trwania postępowania wyjaśniającego i w istocie uniemożliwiło Prezesowi Urzędu weryfikację twierdzeń i materiału dowodowego zgromadzonego w tym postępowaniu.

Prezes Urzędu nie dopatrył się w niniejszej sprawie żadnych okoliczności łagodzących.

Zdaniem Prezesa Urzędu, nie udzielając odpowiedzi na ww. wezwania Przedsiębiorca naruszył art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów umyślnie. Arkadiusz Kolatorowicz jako przedsiębiorca (profesjonalista) musi zdawać sobie sprawę z obciążającego go ryzyka, wynikającego z nieudzielenia odpowiedzi na kierowane do niego wezwania tym bardziej, że uprzednio, tj. w 2017 r. Prezes Urzędu wydał już wobec tego samego Przedsiębiorcy decyzję (nr RŁO 3/2017), w której nałożył na niego karę pieniężną za nieudzielenie informacji. Należy w związku z tym uznać, że zaniechanie Przedsiębiorcy było nakierowane na uniemożliwienie Prezesowi Urzędu poczynienia potencjalnie obciążających go ustaleń w sprawie dot. kontroli wykonania Decyzji Prezesa Urzędu nr RŁO 4/2017.

Jednocześnie, dokonując ostatecznego ustalenia wymiaru kary pieniężnej, Prezes Urzędu wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą, poza umyślnością naruszenia, dokonanie przez Arkadiusza Kolatorowicza uprzednio podobnego naruszenia w postaci nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w wezwaniu wystosowanym w innym postępowaniu wyjaśniającym, czego wyrazem było wydanie wspomnianej wcześniej prawomocnej Decyzji nr RŁO 3/2017.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności sprawy Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w ostatecznej wysokości 4000 zł, co stanowi równowartość 866,77 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2020 r. (Tabela nr 255/A/NBP/2020), zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,6148 zł. Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych

ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, nałożona na Arkadiusza Kolatorowicza kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności stwierdzonego naruszenia oraz jego wpływu na przebieg i termin zakończenia prowadzonego postępowania wyjaśniającego.

Ponadto, wysokość kary jest na tyle dolegliwa, że stanowić będzie odpowiedni dla Przedsiębiorcy środek represji, ale jednocześnie, mając na uwadze wysokość przychodu osiągniętego przez niego w roku 2020, jest w ocenie Prezesa Urzędu adekwatna do możliwości finansowych Przedsiębiorcy. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania

Art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia oraz osoba zarządzająca, o której mowa w art. 6a, są obowiązani ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 powołanej ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 ww. ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, dalej: „k.p.a.”) do kosztów postępowania zalicza się między innymi koszty doręczenia stronom pism urzędowych, natomiast zgodnie z § 2, organ administracji publicznej może zaliczyć do kosztów postępowania także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Stosownie natomiast do art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa UOKiK w toku przedmiotowego postępowania w łącznej wysokości **25,40 zł** (słownie: dwadzieścia pięć złotych 40/100).

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w pkt II sentencji decyzji.

Ww. koszty należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji na podany rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenia

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U z 2021 r. poz. 1805 ze zm., dalej: „k.p.c.”) od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 k.p.a. w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z 479³² § 1 i § 2 k.p.c., Przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 755 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł, a zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu - w kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny lub ich poniesienie narazi ją na taki uszczerbek.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 zd. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Zgodnie z art. 105 ust. 2 tej ustawy, osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania; sąd przesyła niezwłocznie ten wniosek właściwemu sądowi.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 2 i § 4 k.p.c., strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego

w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania, który niezwłocznie przesyła ten wniosek sądowi właściwemu.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Łodzi*

Tomasz Dec

Otrzymuje:

Arkadiusz Kolatorowicz

prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: CANDOUR COLLEGE INVESTMENT

ARKADIUSZ KOLATOROWICZ

[usunięto]